

இனிமையான குழந்தைகளே! உங்களுக்கு இப்பொழுது அல்லா கிடைத்துள்ளார். எனவே நேரானவர் ஆகுங்கள். அதாவது தன்னை தானே ஆத்மா என்று உணருங்கள். தேகம் என்று நினைப்பது தான் நேர் விரோதமாக ஆவது ஆகும்.

கேள்வி: எந்த ஒரு விஷயத்தைப் புரிந்து கொள்பவர்கள் எல்லையில்லாத வைராக்யம் உடைரோக முடியும்?

பதில்: பழைய உலகம் இப்பொழுது "ஹோப்லெஸ்" (நம்பிக்கையற்றதாக) ஆகி விட்டுள்ளது. சுடுகாடு ஆக போகிறது. இந்த விஷயத்தைப் புரிந்து கொண்டு விட்டீர்கள் என்றால், எல்லையில்லாத வைராக்ய முடையோராக முடியும். இப்பொழுது புது உலகம் ஸ்தாபனை ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். இந்த ருத்ர ஞான வேள்வியில் முழு பழைய உலகம் அர்ப்பணமாப் போகிறது. இந்த ஒரு விஷயம் உங்களை எல்லையில்லாத வைராக்யியர்களாக ஆக்கி விடும். உங்களுடைய மனம் இந்த சுடுகாட்டிலிருந்து வெளியேறி விட்டது.

ஓம் சாந்தி. பார்க்கப்போனால் இரண்டு முறை ஓம் சாந்தி ஆகும். ஏனெனில் இரண்டு ஆத்மாக்கள் உள்ளார்கள். இரண்டு ஆத்மாக்களின் சுய தர்மம் சாந்தி ஆகும். தந்தையினுடையதும் சுய தர்மம் அமைதி ஆகும். குழந்தைகள் அங்கு சாந்தியில் இருக்கிறார்கள். அதற்கு சாந்திதாமம் என்று கூறப்படுகிறது. தந்தையும் அங்கு இருக்கிறார். தந்தையோ எப்பொழுதுமே பாவனமாக இருக்கிறார். மற்றது யாரெல்லாம் மனிதர்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் புனர்ஜென்மம் எடுத்து தூய்மையற்றவர்களாக ஆகிறார்கள். குழந்தை களே! தன்னை ஆத்மா என்று உணருங்கள் என்று தந்தை குழந்தைகளுக்குக் கூறுகிறார். பரமபிதா பரமாத்மா ஞானக்கடல் ஆவார் மற்றும் சாந்தியின் கடல் ஆவார் என்பதை ஆத்மா அறிந்துள்ளது. அவருக்கு மகிமை உள்ளது அல்லவா? அவர் அனைவரின் தந்தை ஆவார் மற்றும் அனைவருக்கும் சக்தி அளிக்கும் வள்ளலும் ஆவார். எனவே அனைவருக்கும் தந்தையின் ஆஸ்தியில் அவசியம் உரிமை இருக்கிறது. தந்தையிடமிருந்து என்ன ஆஸ்தி கிடைக்கிறது? தந்தை இருப்பதே சொர்க்கத்தைப் படைப்பவராக. எனவே அவசியம் சொர்க்கத்தின் ஆஸ்தி தான் அளிப்பார். மேலும் அளிப்பதோ அவசியம் நரகத்தில் தான் அளிப்பார். நரகத்தின் ஆஸ்தியை இராவணன் அளித்துள்ளான். இச்சமயம் அனைவரும் நரகவாசி ஆவார்கள் அல்லவா? எனவே அவசியம் ஆஸ்தி இராவணனிடமிருந்து கிடைத்துள்ளது. நரகம் மற்றும் சொர்க்கம் இரண்டும் உள்ளது. இதை யார் கேட்கிறார்கள்? ஆத்மா. அஞ்ஞான காலத்தில் கூட எல்லாமே ஆத்மா செப்கிறது. ஆனால் தேக அபிமானத்தின் காரணமாக சரீரம் தான் எல்லாமே செப்கிறது என்று நினைக்கிறார்கள். நமது சுயதர்மமே சாந்தி ஆகும் என்பதை மறந்து விடுகிறார்கள். நாம் சாந்தி தாமத்தில் வசிப்பவர்கள். உண்மையான கண்டம் தான் பின் பொய்யான கண்டம் ஆகிறது என்பதையும் புரிய வைக்க வேண்டும். பாரதம் உண்மையான கண்டமாக இருந்தது. பிறகு இராவண இராஜ்யம் பொய்யான கண்டமாகவும் ஆகிறது. இதுவோ சாதாரண விஷயம் தான். மனிதர்கள் ஏன் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறார்கள்? ஏனெனில், ஆத்மா தமோபிரதானமாக ஆகி விட்டுள்ளது. அதை கல்புத்தி என்று கூறுகிறார்கள். யார் பாரதத்தை சொர்க்கமாக ஆக்கினாரோ, பூஜிக்கத் தக்கதாக ஆக்கினாரோ அவரையே பிறகு பூசாரி ஆகி நிந்திக்கிறார்கள். இதில் கூட யாருடைய குற்றமும் கிடையாது. இந்த நாடகம் எப்படி அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை தந்தை குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கிறார். எப்படி பூஜிக்கத் தக்க நிலையிலிருந்து பூசாரி ஆனார்கள். இன்றிலிருந்து 5 ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னதாக பாரதத்தில் ஆதி சனாதன தேவி தேவதா தர்மம் இருந்தது. நேற்றைய விஷயம் தான் என்று தந்தை புரிய வைக்கிறார். ஆனால் மனிதர்கள் முற்றிலும் மறந்து விட்டுள்ளார்கள். இந்த சாஸ்திரங்கள் ஆகிய எல்லாமே பக்தி மார்க்கத்திற்காக அமைத்துள்ளார்கள். சாஸ்திரங்கள் இருப்பதே பக்தி மார்க்கத்திற்காகவேயன்றி ஞான மார்க்கத்திற்காக அல்ல. ஞான மார்க்கத்தின் சாஸ்திரம் அமைவதே இல்லை. தந்தை தான் கல்ப கல்பமாக வந்து தேவதா பதவிக்காக குழந்தைகளுக்கு ஞானம் அளிக்கிறார். தந்தை படிப்பை படிப்பிக்கிறார். பிறகு இந்த ஞானம் பெரும்பாலும் மறைந்து விடுகிறது. சத்யுகத்தில் எந்த சாஸ்திரமும் இருப்பதில்லை. ஏனென்றால், அதுவோ ஞான மார்க்கத்தின் பிராலப்தம் (பலன்) ஆகும். 21 பிறவிகளுக்கு எல்லையில்லாத தந்தையிடமிருந்து எல்லையில்லாத ஆஸ்தி கிடைக்கிறது. பின்னால் இராவணனின் ஆஸ்தி குறுகிய காலத்திற்காகக் கிடைக்கிறது. அதை சந்நியாசிகள் காக்கை எச்சிலுக்கு சமானமான சுகம் என்று கூறுகிறார்கள். துக்கமே துக்கமாக உள்ளது. இதன் பெயரே துக்கதாமம் என்பதாகும். கலியுகத்திற்கு முன்னால் இருப்பது துவாபரம் ஆகும்.

அதற்கு செமி-துக்கதாமம் என்பார்கள். இது ஃபைனல் துக்கதாமம் ஆகும். ஆத்மா தான் 84 பிறவிகள் எடுக்கிறது. கீழே இறங்குகிறது. தந்தை ஏணியில் ஏற்றி விடுகிறார். ஏனெனில், சக்கரம் அவசியம் சுற்ற வேண்டி உள்ளது. புதிய உலகமாக இருந்தது. தேவி தேவதைகளின் இராஜ்யம் இருந்தது. துக்கத்தின் பெயர் அடையாளம் இருக்கவில்லை. எனவே ஆடும் புலியும் ஒன்றாகத் தண்ணீர் குடிக்கிறது என்று காண்பிக்கிறார்கள். அங்கு இம்சையின் எந்த விஷயமும் கிடையவே கிடையாது. அஹிம்சா பரமோ தேவி தேவதா தர்மம் என்று கூறப்படுகிறது. இங்கு இம்சை உள்ளது. முதலாவது இம்சையாவது காம வாள் செலுத்துவது. சத்யுகத்தில் யாருமே விகாரியாக இருப்பதில்லை. அவர்களை மகிமை பாடுகிறார்கள். நீங்கள் சம்பூர்ண நிர்விகாரி என்று லட்சுமி நாராயணருக்கு மகிமை பாடுகிறார்கள் அல்லவா?

இந்த கலியுகம் இரும்பு யுகத்தின் உலகம் ஆகும். இதை யாரும் தங்கயுகம் என்று கூற முடியாது. நாடகமே இது போல அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சத்யுகம் என்பது சிவாலயம் ஆகும். அங்கு எல்லோருமே தூய்மையாக இருப்பார்கள். அவர்களுடைய படங்களும் உள்ளன. சிவாலயத்தை அமைக்கக் கூடிய சிவபாபாவின் படமும் உள்ளது. பக்தி மார்க்கத்தில் அவருக்கு அநேக பெயர்களை வைத்துள்ளார்கள். உண்மையில் பெயர் ஒன்று தான், தந்தைக்கு தனது உடலே கிடையாது. நான் எனது அறிமுகத்தை அளிக்க அல்லது படைப்பின் முதல் இடை கடை பற்றிய ஞானத்தைக் கூறுவதற்காக வரவேண்டி உள்ளது என்று சுயம் அவரே கூறுகிறார். நான் வந்து உங்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டி வருகிறது. நீங்கள் தான் பதீத பாவனரே வாருங்கள், என்று என்னை அழைக்கிறீர்கள். சத்யுகத்தில் அழைப்பதில்லை. இச்சமயத்தில் எல்லோரும் அழைக்கிறார்கள். ஏனெனில் விநாசம் எதிரிலேயே உள்ளது. இது அதே மகாபாரதப் போர் ஆகும் என்பதை பாரதவாசிகள் அறிந்துள்ளார்கள். மீண்டும் ஆதி சனாதன தேவி தேவதா தர்மத்தின் ஸ்தாபனை ஆகிறது. நான் ராஜாக்களுக்கெல்லாம் ராஜாவாக ஆக்க வந்துள்ளேன் என்று தந்தையும் கூறுகிறார். தற்காலத்திலோ மகாராஜா சக்கரவர்த்தி ஆகியோர் இல்லை. இப்பொழுதோ குடியரசு ஆட்சி ஆகும். பாரதவாசிகளாகிய நாம் செழிப்புடன் இருந்தோம் என்பதை குழந்தைகள் புரிந்துள்ளார்கள். வைரம் வைநீரியத்தின் அரண்மனைகளில் இருந்தோம். புதிய உலகமாக இருந்தது. பிறகு புதியதே பழையதாக ஆகி உள்ளது. ஒவ்வொரு பொருளும் பழையதாக ஆகி விடுகிறது. எப்படி ஒரு வீட்டைப் புதியதாக கட்டுகிறார்கள். பிறகு கடைசியிலோ ஆயுள் குறைந்து கொண்டே போகும். இது புதியதாக உள்ளது. இது பாதி பழையது. இது நடுத்தரமாக உள்ளது என்று கூறப்படுகிறது. ஒவ்வொரு பொருளும் சதோ ரஜோ தமோவாக ஆகிறது. "பகவானுவாச" - பகவான் கூறுகிறார் அல்லவா? பகவான் என்றால் பகவான். பகவான் என்று யார் அழைக்கப்படுகிறார் என்பது கூட தெரியாது. இங்கு ராஜா ராணி கிடையாது. இங்கு ஜனாதிபதி, பிரதம மந்திரி மற்றும் அவருடைய ஏராளமான மந்திரிகள்.. சத்யுகத்தில் ராஜா ராணி எப்படியோ.. அப்படியே பிரஜைகள் வித்தியாசத்தை தந்தை கூறியுள்ளார். சத்யுகத்தில் அதிபதியாக இருப்பவர்களுக்கு மந்திரி, ஆலோசகர் இருப்பதில்லை. அவசியம் இல்லை. இச்சமயத்தில் தான் சிவபாபாவிடமிருந்து பலம் பெற்று அந்த பதவியை அடைகிறார்கள். இச்சமயம் தந்தையிடமிருந்து உயர்ந்த ஆலோசனை கிடைக்கிறது. அதன் மூலம் உயர்ந்த பதவி அடைகிறார்கள். பிறகு யாரிடமிருந்தும் ஆலோசனை பெற மாட்டார்கள். அங்கு மந்திரிகள் இருக்க மாட்டார்கள். வாமமார்க்கத்தில் செல்லும் பொழுது தான் மந்திரிகள் இருப்பார்கள். புத்தி மந்தமாகிப் போய் விடுகிறது.

முக்கியமான விஷயம் விகாரத்தைப் பற்றியதாகும். தேக அபிமானத்தினால் தான் விகாரங்கள் உருவாகின்றன. அதில் முதல் நம்பர் காமம் ஆகும். இந்த காமம் மகா எதிரி ஆகும். அதன் மீது வெற்றி அடைய வேண்டும் என்று தந்தை கூறுகிறார். தன்னை ஆத்மா என்று உணருங்கள் என்று தந்தை பல முறை புரிய வைத்துள்ளார். நல்லது அல்லது தீய சம்ஸ்காரங்கள் ஆத்மாவில் தான் இருக்கின்றன. இங்கு தான் கர்மங்களைச் செய்து, விளைவையும் எதிர்கொள்ள வேண்டி உள்ளது. அம்மாதிரி சத்யுகத்தில் இராது. அது சுகதாமம் ஆகும். தந்தை வந்து குழந்தைகளாகிய உங்களை சுகதாமம் சாந்திதாமத்தில் வசிப்பவர்களாக ஆக்கி விடுகிறார். தந்தை நேரிடையாக ஆத்மாக்களிடம் உரையாடுகிறார். ஆத்மா நிச்சய புத்தி உடையவராகி அமருங்கள், தேக அபிமானத்தை விடுங்கள் என்று எல்லோருக்கும் கூறுகிறார். இந்த தேகம் அழியக் கூடியது. நீங்கள் அழியாத ஆத்மா ஆவீர்கள். இந்த ஞானம் வேறு யாரிடமும் இல்லை. ஞானம் பற்றி தெரியாத காரணத்தினால் பக்தியையே ஞானம் என்று நினைத்துக் கொள்கிறார்கள். பக்தி என்பது தனியாகும். ஞானத்தினாலோ சத்கதி ஆகிறது என்பதை இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள். பக்தியின் சுகம் குறுகிய காலத்திற்காக உள்ளது. ஏனென்றால், பாவ ஆத்மா ஆகி விடுகிறார்கள். விகாரத்தில் சென்று விடுகிறார்கள். அரை கல்பத்திற்கு எல்லையில்லாத ஆஸ்தி கிடைத்தது. அது முடிந்து போய் விட்டது. இப்பொழுது மீண்டும் தந்தை ஆஸ்தி அளிக்க வந்துள்ளார். அதில் தூய்மை சுகம் சாந்தி

எல்லாமே கிடைத்து விடுகிறது. குழந்தைகளே! இந்த பழைய உலகமோ சுகுடாக ஆகத் தான் போகிறது என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். இப்பொழுது இந்த சுகுடாட்டிலிருந்து (கப்ஸ்தான்) மனதை அகற்றி புது உலகமான பரிஸ்தான் மீது பற்றை வையங்கள். எப்படி லௌகீக தந்தை புதிய வீட்டைக் கட்டுகிறார் என்றால், குழந்தைகளின் புத்தியோகம் பழைய வீட்டிலிருந்து நீங்கி புது வீட்டின் மீது ஈடுபட்டு விடுகிறது. அலுவலகத்தில் அமர்ந்திருப்பார் என்றாலும் கூட புத்தி புதிய வீட்டின் மீது தான் இருக்கும். அது எல்லைக்குட்பட்ட விஷயம் ஆகும். எல்லையில்லாத தந்தையோ புது உலகமான சொர்க்கத்தைப் படைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இப்பொழுது பழைய உலகத்துடன் இருக்கும் சம்பந்தத்தை விடுத்து தந்தையாகிய என் ஒருவனுடன் சம்பந்தத்தை இணையங்கள் என்று கூறுகிறார். உங்களுக்காக புதிய உலகமான சொர்க்கத்தை ஸ்தாபனை செய்ய வந்துள்ளேன். இப்பொழுது இந்த பழைய முழு உலகமும் இந்த ருத்ர ஞான வேள்வியில் ஸ்வாஹா (அர்ப்பணமாக) ஆகப் போகிறது. இந்த முழு விருட்சம் தமோ பிரதானமாக பட்டுப் போன நிலையை அடைந்து விட்டுள்ளது. இப்பொழுது மீண்டும் புதியதாக ஆகிறது. எனவே இது புது உலகத்தின் விஷயங்கள் ஆகும் என்று தந்தை புரிய வைக்கிறார். எப்படி மனிதர்கள் வியாதியில் கூட ("ஹோப்லெஸ்") நம்பிக்கை இழந்தவர்களாக ஆகி விடுகிறார்கள் அல்லவா? இவர் பிழைப்பது கடினம் என்று நினைக்கிறார்கள். அதே போல இப்பொழுது உலகம் கூட ("ஹோப்லெஸ்") நம்பிக்கையற்றதாக உள்ளது. சுகுடாகப் போகிறது. பின் இதை ஏன் நினைவு செய்ய வேண்டும். இது எல்லையில்லாத சந்நியாசம் ஆகும். அந்த ஹடயோகி, சந்நியாசிகள் வீடு வாசலை மட்டுமே விட்டு விட்டு செல்கிறார்கள். நீங்கள் பழைய உலகத்தையே சந்நியாசம் செய்கிறீர்கள். பழைய உலகத்திலிருந்து புது உலகமாக ஆகி விடுகிறது.

நானோ கீழ்ப்படிதலுள்ள ஊழியன் ஆவேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். நான் குழந்தைகளினுடைய சேவையில் வந்துள்ளேன்." பாபா நாங்கள் பதீதமாக (தூய்மையற்றவராக) ஆகி விட்டுள்ளோம். நீங்கள் பதீதமான உலகத்தில் மற்றும் பதீதமான சரீரத்தில் வாருங்கள்" என்று என்னை அழைத்துள்ளீர்கள். அழைப்பை கூட எப்படி அளிக்கிறீர்கள் பாருங்கள். பதீதமாக ஆக்குபவன் இராவணன் ஆவான். அவனை எரித்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். இவன் மிகவுமே கடுமையான எதிரி ஆவான். இந்த இராவணன் வந்தது முதல் உங்களுக்கு முதல் இடை கடை துக்கம் கிடைத்துள்ளது. விகாரக் கடலில் மூழ்கிக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். விஷத்தை விடுத்து ஞான அமிருதத்தைப் பருகுங்கள் என்று இப்பொழுது தந்தை கூறுகிறார். அரை கல்பம் இராவண ராஜ்யத்தில் நீங்கள் விகாரங்களின் காரணமாக எவ்வளவு துக்கம் நிறைந்தவர்களாக ஆகி விட்டுள்ளீர்கள்! எவ்வளவு புத்தியற்றவர்களாக ஆகி விடுகிறீர்கள்! அதாவது நிந்திப்பவர்களாக ஆகி விடுகிறீர்கள். வசவுகள் கூட எவ்வளவு கொடுக்கிறீர்கள் என்றால், உங்களை பாவன உலகிற்கு அதிபதியாக ஆக்குபவருக்கு எல்லாவற்றையும் விட அதிகமான நிந்தனை செய்யும் "அற்புதம்" செய்கிறீர்கள். மனிதர்களை 84 லட்ச ஜீவராசிகளில் பிறவி எடுக்கிறார்கள் என்கிறீர்கள் மற்றும் என்னை சர்வவியாபி (எங்கும் நிறைந்தவர்) என்று கூறி விடுகிறீர்கள். இதுவும் நாடகம் தான். உங்களுக்கு நகைச் சுவையுடன் புரிய வைக்கிறார். நல்லதோ அல்லது தீயதோ சமஸ்காரம் சுபாவம் ஆத்மாவில் தான் இருக்கிறது. நான் 84 பிறவிகள் அனுபவிக்கிறேன் என்று ஆத்மா தான் கூறுகிறது. ஆத்மா தான் ஒரு சரீரத்தை விட்டு மற்றொன்று எடுக்கிறது. இதுவும் இப்பொழுது தந்தை புரிய வைத்துள்ளார். நாடகத் திட்டப்படி மீண்டும் தந்தை தான் வந்து யார் நேருக்கு மாறானவர்களாக உள்ளார்களோ அவர்களை நேரானவர்களாக ஆக்குகிறார். இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகளுக்கு இங்கு நீங்கள் நேருக்கு மாறான உணர்வோடு அமராதீர்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். தங்களை ஆத்மா என்று சரியாக உணர்ந்து அமருங்கள். இப்பொழுது உங்களுக்கு அல்லா தந்தை கிடைத்துள்ளார். அவர் நேரானவர்களாக ஆக்கி விடும் பொழுது நீங்கள் நேராக நின்று விடுகிறீர்கள். இது ஒரு நாடகம் ஆகும். இந்த ஞானத்தை தந்தை தான் வந்து கூறுகிறார். பக்தி என்றால் பக்தி தான். ஞானம் என்றால் ஞானம் தான். பக்தி முற்றிலும் தனியானது. கூறுகிறார்கள் - ஒரு குளம் இருக்கிறது அங்கு ஸ்நானம் செய்வதால் தேவதைகளாக ஆகி விடுகிறார்கள் என்று. பிறகு கூறுகிறார்கள் பார்வதிக்கு அமரகதை கூறினார் என்று. இப்பொழுது நீங்கள் அமரகதை கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள் அல்லவா? ஒரு பார்வதிக்கு மட்டும் அமரகதை கூறினாரா என்ன? இதுவோ எல்லையில்லாத விஷயம் ஆகும். அமரலோகம் என்பது சத்யகம் ஆகும். மரண உலகம் என்பது கலியுகம் ஆகும். இதற்கு முட்களின் காடு என்று கூறப்படுகிறது. தந்தையை அறியாமலேயே இருக்கிறார்கள். பரமபிதா பரமாத்மா ஹே, பகவான்! என்றும் கூறுகிறார்கள். ஆனால் அறியாமல் இருக்கிறார்கள். நீங்கள் கூட அறியாமல் இருந்தீர்கள். உங்களை தந்தை வந்து நேரானவராக ஆக்கியுள்ளார். பகவான் அல்லா என்று அழைக்கப்படுகிறார். அல்லா கற்பித்து பதவியை அளிப்பார் அல்லவா? ஆனால் பகவான்

ஒருவரே ஆவார். இவர்களை (லட்சுமி நாராயணரை) பகவான் பகவதி என்று கூற மாட்டார்கள். இவர்களோ மறுபிறவியில் வருகிறார்கள் அல்லவா? நான் தான் இவர்களுக்கு கற்பித்து தெய்வீக குணங்கள் நிறைந்தவர்களாக ஆக்குகிறேன்.

நீங்கள் அனைவரும் சகோதரர்கள் ஆவீர்கள். தந்தையின் ஆஸ்திக்கு உரிமையாளர் ஆவீர்கள். மனிதர்களோ கோரமான இருளில் உள்ளார்கள். அசுர சம்பிரதாயம் (பழக்க வழக்கங்கள்) அல்லவா? கூறுகிறார்கள் கலியுகமோ இப்பொழுது தான் தவழ்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது (எப்படி சிறிய குழந்தைகள் மெள்ள தவழ்ந்து வருவது போல) இப்பொழுது இன்னும் நிறைய வருடங்கள் உள்ளன என்று நினைக்கிறார்கள். எவ்வளவு தூரம் அறியாமை என்னும் இருளில் உறங்கிக் கிடைக்கிறார்கள். இதுவும் நாடகமே. வெளிச்சத்தில் துக்கம் ஏற்படுவதில்லை. இருளில், இரவில் துக்கம் ஏற்படுகிறது. இதுவும் நீங்கள் தான் புரிந்துள்ளீர்கள் மற்றும் புரிய வைக்கக் கூடியவர்களாக இருக்கிறீர்கள். முதன் முதலிலோ ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் தந்தையின் அறிமுகத்தை அளிக்க வேண்டும். இரண்டு தந்தைகள் ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கிறார்கள். எல்லைக்குட்பட்ட தந்தை எல்லைக்குட்பட்ட சுகம் அளிக்கிறார். எல்லையில்லாத தந்தை எல்லையில்லாத சுகம் தான் அளிக்கிறார். சிவராத்திரி கொண்டாடுகிறார்கள். எனவே அவசியம் தந்தை சொர்க்கத்தை ஸ்தாபிக்க வருகிறார். எந்த சொர்க்கம் கடந்து போய் விட்டுள்ளதோ அதை மீண்டும் ஸ்தாபனை செய்து கொண்டிருக்கிறார். இப்பொழுது இருப்பது தமோபிரதான உலகம். நரகம். நாடகத் திட்டபடி மிகச் சரியான நேரம் வரும் பொழுது நான் மீண்டும் வந்து எனது பாகத்தை நடிக்கிறேன். நானோ நிராகாரமானவன் ஆவேன். எனக்கு (பேச) வாய் அவசியம் வேண்டும். அது எருதுவின் வாயாகவா இருக்கும்? நான் இவருடைய வாயைப் பயன்படுத்துகிறேன். இவர் அநேக பிறவிகளின் கடைசி பிறவியில் வானப் பிரஸ்த நிலையில் இருக்கிறார். இவருக்குள் பிரவேசிக்கிறேன். இவர் தனது பிறவிகளை அறியாமல் இருக்கிறார். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் வெகுகாலம் கழித்து கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. எப்படி தந்தை (டைரக்ட்) நேராக ஆத்மாக்களிடம் உரையாடுகிறாரோ அதே போல சுயம் தங்களை ஆத்மா என்று நிச்சயம் செய்ய வேண்டும். இந்த கடுகாட்டின் மீதுள்ள பற்றை நீக்கி விட வேண்டும். ஒரு பொழுதும் கர்மத்தின் கடுமையான விளைவில் அகப்பட்டு விடாத வகையில், சம்ஸ்காரத்தை தாரணை செய்ய வேண்டும்.
2. எப்படி தந்தை நாடகம் பற்றி உறுதியாக இருக்கும் காரணத்தால் யாரையுமே குற்றம் கூறுவதில்லையோ, நிந்திப்பவர்கள், அபகாரிகள் மீதும் உபகாரம் செய்கிறாரோ, அதே போல தந்தைக்குச் சமானமாக ஆக வேண்டும். இந்த நாடகத்தில் யாருடைய குற்றமும் கிடையாது. இது மிகச் சரியாகவே அமைந்துள்ளது.

வரதானம்: எஜமானத் தன்மையின் நினைவு மூலமாக மன்மனாபவ என்ற ஸ்திதியை அமைத்துக் கொள்ளும் மாஸ்டர் சர்வ சக்திவான் ஆவீராக.

நான் ஆத்மா செய்விப்பவன் ஆவேன். எஜமானன் ஆவேன். விசேஷ ஆத்மா மாஸ்டர் சர்வ சக்திவான் ஆவேன் என்ற இந்த நினைவு சதா (எமர்ஜ்) வெளிப்படையான ரூபத்தில் இருக்கட்டும். பின் இந்த எஜமானத் தன்மையின் நினைவினால் மனம், புத்தி மற்றும் சம்ஸ்காரம் தனது கட்டுப் பாட்டில் (கண்ட்ரோல்) இருக்கும். நான் தனிப்பட்டவன் ஆவேன் மற்றும் எஜமானன் ஆவேன் - இந்த நினைவினால் மன்மனாபவ ஸ்திதி சுலபமாக அமைந்து விடும் . இந்த விலகிய தன்மையின் அப்பியாசம் கர்மாதீதராக ஆக்கி விடும்.

கலோகன்: நிந்தை அல்லது தொந்தரவுகளை சகித்துக் கொள்வது மற்றும் உள்ளடக்கி விடுவது என்றால், தங்களது ராஜாங்கத்தை நிச்சயித்துக் கொள்வது ஆகும்.